

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
υπ' Αρ. 754 τῆς 24ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1969
ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἀριθμὸς 2

Ο ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ
Ἀρ. 2) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1969

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 163 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ περὶ Ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου τοῦ 1964 παρεχομένων ἐξουσιῶν, τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδίδει τὸν ἀκόλουθον Διαδικαστικὸν Κανονισμόν :

1. Ὁ παρῶν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας (Τροποποιητικὸς Ἀρ. 2) Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τοῦ 1969, θὰ ἀναγινώσκηται δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς»).

Δ. Ν. Τόμ. 11
120
Δ. Ν.
20.5.1954
σελὶς 275
Δ. Ν.
21.6.1956
σελὶς 491
Δ. Ν.
8.5.1958
σελὶς 326
Δ. Ν.
14.10.1965
σελὶς 3
Δ. Ν.
23.12.1965
σελὶς 5
Δ. Ν.
29.1.1969
σελὶς 1.

2.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὰ δικηγορικὰ ἔξοδα τὰ προνοούμενα ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος «B» τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ διὰ τοῦ παρόντος αὐξάνονται ὡς ἀκολούθως :

- (α) Εἰς ἀγωγὰς εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν ἢ ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν £5,000 (πέντε χιλιάδων λιρῶν), κατὰ πενήκοντα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὄλικοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἤθελε ταξινομηθῆ ἢ καθορισθῆ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὑφισταμένων κλιμάκων τοῦ ρηθέντος παραρτήματος «B»
- (β) εἰς ἀγωγὰς εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἐπιδικασθὲν ποσὸν ἢ ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν £5,000 (πέντε χιλιάδων λιρῶν), κατὰ ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὄλικοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἤθελε ταξινομηθῆ ἢ καθορισθῆ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὑφισταμένων κλιμάκων τοῦ ρηθέντος παραρτήματος «B»
- (γ) εἰς ἐφέσεις ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, κατὰ ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὄλικοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἤθελε ταξινομηθῆ ἢ καθορισθῆ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ὑφισταμένων κλιμάκων τοῦ ρηθέντος παραρτήματος «B».

(3)

(2) Τηρουμένης οίασδήποτε ειδικής διαταγής του Δικαστηρίου και τῶν διατάξεων τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ, κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐφαρμοστέας κλίμακος ἐν τῷ Παραρτήματι «B» θὰ ἰσχύουν τὰ ἀκόλουθα κριτήρια—

(α) καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἀγωγὰς μὲ χρηματικὰς ἀπαιτήσεις, τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπιδικασθῆ δύναμει ἀποφάσεως ἢ τὸ ποσὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀγωγή συνεβιβάσθη·

(β) καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἄλλας ἀγωγὰς, ἡ ἀξία τοῦ πραγματικῶς ἐν ἀμφισβητήσῃ μεταξὺ τῶν διαδίκων ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς· καὶ

(γ) καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐφέσεις ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, τὸ ἐπίδικον ἐν τῇ ἐφέσει ποσὸν ἢ ἡ ἀξία τοῦ ἐν αὐτῇ ἐπιδίκου ἀντικειμένου.

3. Ὁ παρῶν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἔχη ἰσχὺν ἀπὸ τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1969.

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21ῃ Ὀκτωβρίου 1969.

Γ. Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Πρόεδρος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Μ. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ι. Π. ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ

Α. Σ. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ

Λ. Ν. ΛΟΪΖΟΥ

Τ. ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

} Δικασταὶ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.